

„החזירו את ילדינו“ – קוראים עולי תימן שבניהם נעלמו

תל-אביב, יום ד' – „החזירו את ילדינו החטופים ולא – נחשוף פרשה אשר תפגע באנשים ובמוסדות ובארגונים חשובים מאד במדינה“. תביעה נרגשת זו יצאה היום לפנות ערב מכנס הורים, עולי תימן, שנערך כאן.

רוז הילדים כ„נעדרים“ ובוה נגמר העניין והמשטרה לא המשיכה בחקירתה, טען הנואם.

הרב שלום יצחק לוי, חבר מועצת הרבנות הראשית, מירושלים, אמר כי העניין כולו הוא עדין מסובך וחמור. הוא אמר, כי אסור להשתיק את הפרשה מכיוון שעלולים להיווצר מצבים בהם ינשאו אח לאחות בלא יודעין. הוא קרא לציבור ההורים להמשיך בדבקות במאבק לגילוי ילדיהם.

לאחר מכן עלו כמה מההורים, וגוללו את הסיפור כיצד נעלמו הילדים הפעוטים מידיהם בהיותם במחנות העולים. לדבריהם, ברוב המקרים הועבר ילד, שבעיני אמו היה נראה בריא לחלוטין, לבית חולים ממחנה העולים, משם הובא כביכול לבית-חולים אחר, ולפתע נמסר להורים כי הילד מת. כל מאמצי ההורים לקבל את התינוקו לקבורה נשארו ללא מענה. ההורים סיפרו כי מיד עם בואם למחנות העולים הועברו הילדים לבתי ילדים מרכזיים, בנימוק כי לא רצוי לתינוקות מבחינה בריאותית, להמצא יחד עם אנשים רבים באוהל אחד. האמהות היו מבקרות אצל התינוקות בבתי הילדים. כדי להיניק אותם ולטפל בהם, אולם באחד מן הימים נאמר להן בדרך כלל שהילד חולה והן עברו לבית חולים אחר. מאותו רגע לא ראו עוד את פרי בטנו. (ע)

טחון צווי גיוס לצבא לבנים שימלאו להם 17 שנים, בעוד שבשעתו נאמר להוריהם כי מתו בבתי-חולים שונים זמן קצר אחרי עלייתם. „לפתע התחלנו להבין שאין כאן עניין של מקרים בודדים ואינדיבידואליים. עולי תימן שהיו עלו ארצה ב„מרבד הקסמים“ היו תימנים תמימים שבאו זו הפעם הראשונה במגע עם אנשים מחוץ סרי מצפון שגזלו את ילדיהם“ – הנואם.

„בידינו 215 עדויות המראות ללא כל צל של ספק, שגניבת הילדים היתה מאורגנת על ידי מוסד מסויים. ידועים לנו לפחות 9 מקרים של הורים שלא הסתפקו בהודעה שהתינוק נפטר, אלא המשיכו לדרוש את גווייתו לקבורה, והם קיבלו את ילדיהם בחזרה בריאים ושלמים.“

„מתים“ לפי הכרזה

„יתכן ויש יותר מ-215 הילדים עליהם ידוע לנו עד כה, אך כל אלה הוכרו כ„מתים“ ללא רישום, ללא תעודת פטירה, ללא סימון קבר, ללא רישום של „חברה קדישא“ – הוסיף.

הדובר יצא בהתקפה תריפה נגד המשטרה אשר הוכיחה, לדבריו, אלת-יד מוחלטת בטיפול בחקירת המקרים בהם נמסרו תלונות על העדרות ילדים. גם לאחר שהחקירה המשטרתית העלתה כי אין אמת בהודעה שהילדים מתו, הוכ-

ההורים, אשר עלו ארצה במבצע „על כנפי נשרים“ מתימן ב-1949 טוענים, כי בידיהם עדויות, מיסמכים והוכחות לכך, ש-215 ילדים אשר נעלמו בהיותם במחנות העולים, נחטפו בכוזן ובמאורגן ונמסרו לאימוץ, ללא ידיעתם וללא הסכמתם של ההורים. הכנס תבע הקמת ועדת חקירה פרלמנטרית אשר תכלול שופטים ונציגי משרד המשטרה, משרד הסעד ומשרד הבריאות, שתחקור את הפרשה עד תומה. על ועדה זו לחקור את עובדי מחנות העולים, כגון עובדי די ויצ"ו, ארגון אמהות עובדות, לחשוף את ספרי הרישום של הסוכנות היהודית ואת תיקי האימוץ של משרד הסעד.

נתנו תעודות אימוץ

טוב צדוק, אשר פתח את הכנס, בשם הוועדה הציבורית שהוקמה על ידי ציבור עולי תימן בארץ, הטעים כי היועץ המשפטי של משרד הסעד אמר לו בפירוש בקשר לפרשה זו, כי במשך שנים סירב המשרד להוציא תעודות אימוץ לגבי „ילדים אלה“, אך לבסוף עשה זאת.

„הנה הזוועה“ – קרא צדוק, „ידעו על הילדים החטופים ובסוף אף נתנו תעודות אימוץ“. בראשית דבריו, סקר הדובר את השתלשלות הפרשה שנתעוררה מחדש בחודשים האחרונים כאשר הורי הילדים הנעדרים, קיבלו ממשרד הבי-